

נקודות של אור

מכינו *אמוצ מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א*

פיעור חומש רש"י פרשת חוקת – פ"א פ"א אור פ"א תמוז תשע"ט

***

רעיונות!

רבי נכנס לעיר ושמע קול צעקה, מיד אמר שזה לא בא מהבית שלו. וצריך להבין מהיכן ידע שהצעקה לא מגיעה מהבית שלו, אולי ארע שם איזה צרה חלילה?

אלא, רבי יהודה הנשיא ידע שיקרה מה שיקרה, בבית שלו הוא חינך לנהוג ברגיעות, ואפילו אם חלילה יקרה דבר קשה.

*

אין את מי להאשים!

עיקר העבודה הוא ליישם את הדברים שמדברים, למשל השבוע נתנו לציבור עבודה בדמות של פקקים, שאנשים המתינו שעות ארוכות בדרכים שלא אמורות לקחת יותר מכמה דקות נסיעה, ואפשר להתעצבן ולהתחיל לקלל חצי עולם על הפקקים, כמו שר' אשר אמר שכל זמן שאדם יש לו את מי להאשים במה שקורה לו, כל זמן שאדם עסוק בלהאשים את ההורים שלו, את האחים שלו ואת החברים שלו, הוא לא יכול להגיע לנקודה. בשביל להתחבר לריבונו של עולם צריך להתנתק מהחשבונות הללו.

אבל באמת אין לאדם אפשרות להימנע מכל החשבונות הרדודים הללו, והעצה היחידה שיש, זה לצעוק ולבקש מה' שיתן לו את הדעת להבין "זה אתה". והאמת שגם לזה לא קל להגיע...

*

מדרכי א"ל היצד...

אחד אמר שהחיים הם כמו משחק 'שח-מט', אי אפשר לשחק שח בלי להפסיד חיילים, בשח יש שני כללים, האחד זה לא להיעצר ולהיעצב על ההפסדים של הכלים שנפלו לך, והכלל השני זה לא להיכנס לסחרור אם אתה מצליח להפיל לשחקן שמשחק מולך כלי או שניים, כי ברגע שנכנסת לסחרור אתה מקבל אדישות ולא שם לב למהלכים של האויב.

לשחקנים מומחים יש מהלך ושיטה משל עצמם איך לנצח, ובדרך הם מפסידים עוד כלי ועוד כלי, אבל זה לא אכפת להם, כי הם יודעים שיש להם יעד ורק אליו הם מכוונים. הרמח"ל אומר שיסוד החסידות ושורש העבודה שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו, וישים מגמתו כ הימים להתענג על ה'. צריך לכוון אל היעד של עצמו, ואם נופל בדרך רק ילמד מזה להבא כלים איך להתקדם ולהשיג את היעד בצורה הכי טובה.

*

ממה נובע הכאב?

העולם חושב שהמקור והסיבה לכאב לא מגיע ממה שיש לו אלא ממה שאין לו, והראיה, שכל זמן שיש לו את מה שרוצה, הרי לא כואב לו.

אבל ר' אשר לימד אותנו בדיוק ההיפך, המקור והסיבה של הכאב בא ממה שיש לך ואתה חשבת שיש לך את זה לתמיד, ופתאום אתה מגלה שאין לך את זה, והאמת שהיו צריכים לקחת ממך את מה שחשבת שיש לך כדי להראות לך שבעצם אין לך כלום.

*

מצב לאינו מושג

הכאב שיש לאדם בשעת המעבר, כי אדם מטבעו הוא 'יש' ובשעת המעבר הוא עובר לאין, והמעבר הזה מהיש לאין, (כשמגלה על ידי המעבר שמה שחשב שהוא יש לא נכון), זה גורם לאדם לכאב, והפרי הארץ מכנה את זה 'יסורי בידקי דמיתה'.

ולכן כשהנשמה יוצאת מהעולם היא נותנת צעקה שמהדהדת מסוף העולם ועד סופו, כי היא עוברת ממצב של יש לחיבור לאין.

כל מושג שיש לאדם והוא צריך לעבור לאינו מושג, גורם לכאבים.

*

כף אחך והתיקון !!

ר' אשר אמר, מדוע אנחנו רואים שיש אנשים שמתארסים ומתחתנים ותוך שנה האברך מגיע לבית מדרש ומבשר שנוולד לו בן, ויש כאלה שמחכים שנה ועוד שנה ועוד שנה ושום דבר לא מתקדם? מדוע זה קורה?

אומר ר' אשר, לכל אחד יש את התיקון שלו, יש אדם שה' ישמור לא בריא, כי התפקיד שלו הוא להבין שהבריאות היא רק מה שה' נותן לו. יש בחורים שלא הולך להם קשה בשידוכים, הם לא חיים שהקב"ה נתן להם את השידוכים, אבל בחור שרואה שההוא מתארס והשני מתארס ורק הוא שהוא הרבה יותר מוצלח מהם לא מתארס... בחור כזה, ברגע שיתארס הוא יידע שהקב"ה הוא זה שנתן לו את השידוך.

*

כף אמות!

לא אמות כי אחיה, ייסור יסרני ק-ה, אבל המטרה זה לא שאמות חלילה, ולמוות לא נתנני, אלא המטרה היא לתת לי חיים אמיתיים, ורק על כרחך אתה חי, בלי הכאב לא יכולתי להגיע לאינו מושג, הייתי רק מהנהן בראשי ומדקלם "ברוך השם ברוך השם", אבל ברגע שה' נוגע לי בדברים הרופסים שלי, שה' ישמור, רק ככה אני חי שהקב"ה עושה את זה, ולא רק אומר את זה.

התכלית של הכאב זה לא אמות- כי אחיה!

*

תדע לאנך...

הקב"ה נותן את הכאב למנף אותך, אבל הוא נותן לך במינון שאתה יכול לעמוד בזה וטיפה לא יותר, ולכן צריך לדעת: א', שהכאב הזה בא מה'. ב', שיש לך את הכוחות לעמוד בזה. ג', שזה בא למנף אותך, כי בלי זה לא היית מגיע לזה.

*

מציאות חילוץ

למה ה' מכניס אותך למצבים לא נעימים, כי יש שמה ניצוץ שרק אתה יכול להוציא אותו משם, ואומרים לך: ר' ייד, אתה צריך לחלץ את הניצוץ מהמקום הלא נעים הזה, תלביש כפפות של גומי ומגפיים גבוהות, ותיכנס דווקא לשם.

מבטן שאול שיוועתי אליך, אומר ר' אשר, מה התכלית של העולם הזה, אצילות? בריאה? יצירה? אם התכלית הוא שנכיר אותו מאצילות הרי הוא לא היה צריך לברוא עולם נמוך יותר, אם היה מספק אותו העבודה של הצדיקים הוא לא היה צריך לברוא את הרשעים. אלא התכלית של העולם בא לידי ביטוי דווקא בנקודות הכי חשוכות ואפלות, להוציא משם את הניצוץ ולהעלות אותו לשורש.

*

הדרשנים של היום נוהגים להתאונן על הדור הנמוך בו אנחנו נמצאים, דור מלא בנסיגות ובלכלוך חלילה, 'אשר לא שיערום אבותינו'. אבל האמת היא שהפוך, כל הדורות הקודמים לא הסכימו ל'התלכלך' על הדור שלנו, רצו להיות רק בדורות של התנאים והאמוראים או בדורו של הבעל שם טוב, ורק אנחנו הסכמנו להיכנס ולעבוד בדור שלנו, ולמה, כי כאן יש גילוי יותר עמוק מאשר בדורות של הצדיקים.

*

תחבר לצימק

שוטה-כתוב בגמרא שזה הלן בבית הקברות, מה הפירוש ל'ן בבית הקברות?' שטוב לו שם, בייאוש ובעצבות, טוב לו עם המסכנות שלו.

חרש-זה אדם שחי בהכחשה, ולא מוכן לשמוע שיש בו חסרון.

קטן-שעדיין לא התחיל להבין מה רוצים ממנו כאן בעולם.

ושלושת המינים הללו 'אינם מוציאים אחרים ידי חובתן', הם אינם יכולים לעזור לאחרים לצאת מהבלבול שהם נמצאים, ומדוע, כי הם עדיין לא התחברו אל עצמם, וכל זמן שאתה לא התחברת לעצמך, כיצד בדיוק אתה רוצה לעזור לאחרים להתחבר עם עצמם!?

*

אין רפואה למכתו!

'המבזה תלמיד חכם אין רפואה למכתו', וצריך להבין מה הקשר, האם זוהי קללה?

אומר התולדות, מה זה 'המבזה תלמיד חכם'? מדוע אתה מבזה אותו, כי ראית אותו שנכשל באיזה דופי, אבל האמת היא שהסיבה שהצדיק נכשל היא כדי לקרב ולהעלות אותך! בשביל לרפא את המכה שיש בך! רק בשביל זה הוא צריך לרדת מעט! ובמקום להבין את זה אתה יושב ומקטרג עליו כל הזמן, ולכן אם מבזה אותו ואינו רוצה להתחבר עימו, שוב אין מי שיעלה אותו וירפא את מכתו. היה לך הזדמנות להתקרב-ופספסת...

*

ויצא!!!

ר' אשר היה אומר 'מוריד שאול-רק בשביל-ויעל'. לא מספיק לרדת בשביל ה'ויעל', צריך להבין את כל המהלך הזה בשביל שיהיה 'ויעל', תלמד מהמעבר הזה, וכך תוכל גם 'להוציא אחרים ידי חובתו'.

*

שפת אמת תרל"ו

השפת אמת בתרל"ו אומר בזה הלשון: כמעט אי אפשר שלא לבוא לידי התנשאות! ומדוע ה' ברא אותנו בצורה כזאת? כדי שנדע שגם מיעוט נקודת אמונתו בו יתברך גם כן מאיתו יתברך.

*

מדוע אני מואלף?

בהלכה נפסק שאם אדם קונה סאה חיטין ובא לביתו ומצא שמתוך הסאה יש קב שלם של חומטין, אין זה מקח טעות, כי החומטין זה כמו חומר משמר, ואם לא היה שם החומטין אזי עד שהיית בא הביתה כל החיטה הייתה נרקבת.

כשהקב"ה נותן לאדם מתנות הוא נותן יחד עם זה 'קב חומטין' ואלו הם האי בהירות והבלבולים והמעברים שיש לאדם, וזה החומר המשמר לכל המתנות הטובות, כי בלי זה הכל היה נרקב, כי היית שוכח ממנו.

*

כיפופי ידיים

בבית ספר אחד למדו קורס לגישור, ובשיעור הראשון באו לתלמידים וחילקו אותם לעשרה זוגות, ואמרו להם שהיום מה שעליהם לעשות זה 'כיפופי ידיים', וכל מי שיצליח לכופף את הידיים של השני, יקבל דולר על כל כיפוף כזה. ואכן ניתנו להם עשר דקות, וכל הכיתה היה כמלחמה, ובסוף הזמן הקצוב הצליחו רק שניים שלושה זוגות לקבל דולרים בודדים. אך, היה זוג אחד שכל אחד מהם הצליח לקבל שלוש מאות דולרים! להפתעת כולם הסבירו השניים שהם החליטו בתחילת הזמן, שבמקום שכל אחד יילחם וינסה לעצור את השני מההצלחה, יאפשרו כל אחד לחבירו בתורו לכופף את ידיו, וכך אכן כופפו את ידיהם הלך ושוב בלי כל מאמץ...

כך בדיוק הקב"ה נוהג איתנו, נותן לנו הצלחה כדי שנייחס אותה אליו ונחזירה לשורשה, נותן לנו כישלון כדי שנשוב אליו, כך שוב ושוב ושוב...

*

הניאון החדש של דוד המלך!

דוד המלך בא לקהל והכריז "רבותי, יש לי שיר מלמור חדש!", באו כולם וציפו לשמוע מלמור של "מחיה מתיים" או "ובכן צדיקים", אבל דוד התחיל לשיר ניאון "למנצח מלמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בית שבע"... איזה מין ניאון הוא זה? אומר ר' אשר, דוד המלך לא היה צריך לעבור את המצור של בית שבע, אבל הקב"ה נתן לו את הנסיון הזה, והוא נתן לו את הכוחות להתמודד עם המצב הזה, והמטרה בזה הייתה שאל ידי המצור הזה יוכל דוד לרומם אותנו במצבים שלנו, ובלי שהיה צורך אותם לא היה מצליח להתחבר עם נפשותינו, דוד המלך עבר את כל המצבים שאנחנו צוערים, ואל ידי כן דוד המלך ישראל חי וקיים, עד לימינו.

***

כל מי שבידו נקודות של אור מכ"ק מרן רבינו שליט"א, נשמח לקבלם ולפרסמם, בתודה-מערכת אהלך באמיתך-ספינקא.